

Norðmenn seta rækjumet í ár

Ongantið áður hefur so nógv verið til at rækjum við Finnmarksstrondina skrivar norska blaðið »Fiskaren«. Meðan bátarnir vanligu fylla upp í lastirnar eftir 5–6 dögum, fara nú bert 3–4 samdögur at fylla uppi.

Manningarnar umborð á rækjubátunum hava eftir bert nøkrum fáum túrum fingið eins nógv burtur úr sum vanligt er at forvinna

eftir einum hálvum ári.

Fiskaren skrivar, at heldur henda góða veiðan fram fer vøksturin í samlaðu veiðuni at vera umleið 10.000 tons í mun til í fjør. Í fjør vóru avreiðd 40.000 tons av rækjum, í ár verður talið helst 50.000 tons, sum hevur eitt samlað söluvirði uppá 400 mill. norskar krónur.

J.

Peter Belli á Oyrabakka

Fríggjakvöldið er stór konsert í Eydnuni á Oyrabakka. Eingin annar enn kendi danski popp-sangarin, Peter Belli, skal lutataka.

Men tað verður ikki bara danskur tónleikur, sum fer at floyma úr hátalarunum. Karl Martin úr Hjaranar skal eisini fram á pallin, eins og orkestrið Betong.

Konsertin í Eydnuni, ið verður tann einasta við Peter Belli í Eysturoynni, byrjar kl. átta. Børn hava eisini atgongd.

Nógv virkseimi

Nógv virkseimi er í bygdarhúsinum á Oyrabakka. Samkomuhúsið er upptikið so at siga hvørt vikuskifti í summar. Talan er ikki bara um dans og konsertir.

UTF — ungtemplara samband Føroya — skal hava eina norðurlenska legu har eisini.

Annars skal orkestrið Brongl eisini hava eina konsert í Eydnuni, har ialt er pláss fyri 400 fólki til konsertir.

Til Richard Mouritsen

Nú, Richard er deyður, kenni eg eina trongd til at bera fram nokur orð um henda avbera góða bróðir, sum kom til at standa mæð so nær — kanska av tí, at vit eisini blivu svágarar.

Tað vil líkasam ikki reiðiliga ganga upp fyri mær, at tú er farin með alla, Richard — tað er sum um tú kundi komið hvørja løtu so stillisliga sum tú var vanur, og tað er stórur saknur í at so ikki er, og enn størri man saknurin vera hjá Oluffu og børnunum.

Men tú man eisini verða saknaður úti millum teirra, ið komu at kenna teg og titt trúfesti — altíð til reiðar at veita eina hjálpanði hond, tá heitt varð á teg.

Tú visti nógv og nógv hevði tú lisið, men tað merktist ikki á tær, tú var ikki maðurin við teimum stóru orðunum — tú hevði tina trúgv, tina stóðu, og tú hevði tinar hugsanir, men tú hevði tær mest inni við teg sjálfan — uttan at vilja noyða tær inn á nakran.

Vinsælur var tú og hevði trúfastar vinir. Millum aðrar hugsir eg serliga um arbeiðsplássid og felagar tinar har og vinarlagið millum teg og Einar, meistara tin, í meira enn mansaldur — tað er so vakurt, at soverðið vinarband kann vera í dagliga yrkinum.

Nú til seinast, tá tú visti hvønn veg tað bar við sjúkuni, undrast vit sum søu til tin yvir, hvussu tolin tú var, meðan tað leið móti endanum og tú fór inn í ævinleikan við teirri barnatrúgv tú hevði heiman ifrá.

Fríður verði við minni tinum.

Carl.

Schlüter vitjar í Føroyum

Um eina viku kemur danski forsætisráðharrin, Poul Schlüter, til Føroya á vitjan. Hann kemur mánakvöldin 4. juli og fer avstað aftur fríggjakvöldin 8. juli.

Saman við Poul Schlüter er konan Lisbeth Schlüter og embætisfólk frá forsætismálaráðnum.

Mánakvöldin skal danski forsætisráðharrin mæta umboðum fyri bygdaráðini í Vágum. Tey stækka so øll inn á gólvið í kirkjunni í Bø og á verkstaðnum P/f Joensen og Sonur í Miðvági.

Ferðalagið fer til Havnar mánakvöldið.

Týsdagin vitjar forsætisráðharrin á Havsbrún í Fuglafirði, og haðani gongur leiðin til Viðareiðis. Seinnapartin skulu umboð fyri Klaksvíkar Byráð mæta Schlüter. Vitjað verður í CDhristskirkjunni eisini.

Mikudagin fer forsætisráðharrin til Suðuroyar, har hann skal mæta umboðum fyri bygdaráðini á Tvøroyri og í Vági. Eisini verður vitjað á Tvøroyrar flakavirki.

Fyrirparturin hósdagin er settur av til fundir við landsstýrið. Seinnapartin skal Schlüter mæta umboðum fyri Tórshavnar Byráð. Síðani verður vitjað í løgtinginum, Listaskúlanum, Norðurlanda Húsinum og í Kirkjubæ.

Fríggjakvöldin kl. 9 fer forsætisráðharrin at leggja ein blómukrans við minnisvarðan yvir føroyskar fiskimenn, sum lótu liv undir seinna heimsbardaga. Á veg til flogvøllin verður steðgað í Kvívík at hyggja eftir útgrevstrinum frá vikingatíðini.

J.

Richard Karbech Mouritsen Til áminningar

Mánamorgunin 20. júní andaðist Richard, 67 ára gamalur. Hann var næstýngstur av 10 systkjum, foreldrinu vóru Jakki í Snikkarastovu og Kristianna, ættad úr Skúlanum í Oyndarfirði.

Tá barnaskúlin var av, og presthondin fingin á hendið, skuldi fáast onkur útbúgving, men tað var trupult í 1930, tær vánaligu tíðirnar vóru byrjaðar, og torført var at fáa arbeiði ella lærupláss. At enda slapp Richard inn á Verkið sum lærlingur, treytað av at hann onga lön fekk í

lærutíðini, tó væl-nagdur var hann kortini við hetta, tí hann hevði altíð havt stóran áhuga fyri hesi lærugrein.

Richard kom at hava 3 arbeiðspláss í Havn. Fyrst á Verkinum, síðan nokur ár hjá fa. Leif Mohr, og tæy seinastu 29 árin hjá fa. Einar Mikkelsen.

Altíð bar hann sínum arbeiðsgevarum og arbeiðsfeløgum alt gott.

Hin vegin varð sagt, hvussu dúglicur og trúgvur Richard var. Ein elektrikari kemur víðan um, so nógv komu at kenna hann og

halda av honum, og tæy høvdu álit á honum. Tað visti seg best, hvussu ofta ringt varð eftir honum um kvöldarnar og í weekend, tá okkurt óhapp hendi við raumagninum, og altíð kom Richard, áðrenn hálvt talad var orð, ja, tað vóru vist fáir jólaaftanir, at ikki bød var eftir honum eisini.

Eitt serligt vinalag var millum Einar Mikkelsen og Richard. Hvønn fyrirpart fóru teir báðir heim á Sjómansheimið til kaffi, tað var so hugnaligt at siggja teir sita har. Tá so sjúkan vann á Ric-

hardi, og hann ikki var mentur at arbeiða meir, kom Einar eftir honum til tann vanligu kaffimunnin, og var livimátin toluigur, fór hann við. Hesar hugnalotur á Sjómansheiminum saman við Einari høvdu alstóran týðning fyri Richard í hesi so dopru tíð hjá honum, og eigur Einar Mikkelsen stóra tókki uppiborna fyri hesa vinagerð og fyri ta góðu viðferð, Richard hevur fingið á arbeiðsplássinum.

Í Nólsoyar Pálsgotu búið Richard so at siga alt liv sitt. Hann giftist í 1942 við Luffu, ættad úr Sørvágum, og við henni fekk hann eina dugandi og góða konu. Tæy fingtu tæy bornini: Paula og Kristionnu (Sissuna). Heim teirra hevur altíð verið so hugnaligt og fríðsælt, og altíð vart tú veikomin har.

Richard var stillforur og lítlatin, og tí fekk ein ikki reiðuliga fatan

av, hvussu nógvá vitan hann hevði um so at siga alt. Sum í nógvum heimum í Havn tá ið tíðini løsu tæy nógv í Snikkarastovu, tað kundu vit í næsta ættarliðnum sanna av øllum teim bókum, vit arvaðu.

Richardi dámdí væl at lesa líka frá barni av, og minnið hevði hann gott, og eitt upplívlis var tað at hoyra hann taka til frá sálum, vísium ella bókmentum, tá eitt hvørt hendi, og altíð var tað líka rámandi.

Hesin áhugin fyri skaldskapi fórð Richard til sjónleikin, har hitt skrivada orðið verður klætt í hold og blóð. Nógvur leik, artar hevur Richard havt í Sjóngleikarhúsinum, og kom hann væl frá teimum. Og sjálvandi alt el-arbeiðið hevði hann har í mong, mong ár.

Nú er so leikpartur hansara her á fald líðugur, og sum hjá so mongum var seinasti parturin tann svárasti,

men tolin og stillur bar Richard alt. Onkur spurdi hann, hvussu gekst, og tá svaraði hann: Trange tider, langsomt skrider. Richard visti, hvar leiðin gekk, men hann visti eisini, at aftan á tær trøngu tíðirnar, kom eitt ævigt summ-ar.

Nú Richard er farin, kennst saknurin sváur, men minnini eiga vit góð.

Vit, Snikkarastovu-fólkið, hava so nógv at takka honum fyri, fyri alt tað, hann var fyri okkum, fyri beinasemi og fyri hugnaligar lotur.

Í Javnaðarflokkinum takka vit fyri trúfesti og stuðul.

Góðu Luffa, Sissan og Pauli, má Jesus styrkja og hjálpa tykkum í stóru sorg tykkara.

Við djúpastu vírding.

Jona